

Alle nieuwe gasten mogen hun naam in het boek schrijven

Een huttenboek voor thuis

In de 'Op de Hoogte'-rubriek van Hoogtelijn 5 van 2020 werd vermeld dat het oudste huttenboek van Oostenrijk is teruggevonden, met bijdragen van 1868 tot 1878. Een ware historische vondst, maar dat deze huttenboeken niet alleen bestemd zijn voor koude berghutten, bewijst bergliefhebber Wilco Machielse. Hij was zo verknocht geraakt aan de gastenboeken, dat hij het concept naar zijn eigen huis heeft gebracht.

Tekst Eva van Wijck Beeld Wilco Machielse

‘Ik ben geboren tussen Kerst en oud en nieuw en om alle bijbehorende feestjes te ontwijken, ging ik op mijn zeventiende op skivakantie met een jongerenreis.’ Het skiën zat er bij Wilco Machielse dus al jong in, en langzaam ontwikkelde hij zich steeds meer in deze sport: ‘In de jaren '70 was het skiën erg in opkomst en door alle drukte waren niet genoeg skiliften beschikbaar. Ik zag iemand met vellen onder de ski's de berg oplopen naar een hut en via mijn skivereniging ontdekte ik zo het toerskiën.’

Het huttenboek

In de vele berghutten die Wilco tijdens zijn (toer)skivakanties aandeed, lagen huttenboeken waarin de gasten hun gegevens konden achterlaten. Deze boeken waren in het pre-mobiel tjes tijdperk een manier om de veiligheid te waarborgen. Gasten vulden in naar welke bestemming zij hun reis zouden voortzetten, en huttenwaarden hadden onderling contact om te controleren of iedereen veilig aankwam.

Een tochtenboek voor thuis

‘Ik was van kinds af aan al gecharmeerd van de bergen en vond de huttenboeken zo'n fijn concept, dat ik er thuis ook één wilde. Ik heb in 1975 de uitgever van de Oostenrijkse huttenboeken gecontacteerd met de vraag of dit mogelijk was. Ik had hiervoor toestemming van de Alpenverein nodig en toen dit na

een aantal maanden rond was, kreeg ik het boek thuisgestuurd.’ Net zoals in berghutten, dient ook Wilco's 'hutten'boek als gastenboek. ‘Het boek ligt meestal in de eetkeuken, waar iedereen binnenkomt. Alle nieuwe gasten mogen hun naam in het boek schrijven, sommigen staan er al meerdere keren in.’

Fit de bergen in

Uit alles blijkt Wilco's liefde voor de

Naam: Wilco Machielse (74 jaar)
Favoriete skigebied: Serfaus, Tirol
Mooiste bergsportboek: Grande Traversata delle Alpi (Iris Kürschner & Dieter Haas)

bergen, die hij dankzij zijn fitheid nog steeds kan bezoeken. ‘Ik werk nog steeds, heb na mijn vijftigste 24 marathons gerend. Ik hou enorm van een uitdaging en train daar graag voor. Zodra het met de pandemie weer mogelijk is, hoop ik mijn jaarlijkse skivakanties te kunnen hervatten.’

Nagenieten van herinneringen

‘Ik hou van rituelen en van nagenieten van mooie ervaringen, en met dit huttenboek heb ik de bergsport een beetje bij mij in huis gehaald.’ De bladzijden van het boek zijn gevuld met gasten van Wilco's trouwfeest, zijn vijfjaarlijkse feest, bevriende berggidsen en reguliere gasten. ‘Ik kijk vaak terug in mijn boek en dan komen alle mooie herinneringen aan iedereen die ik heb ontmoet weer naar boven. Het boek is daarmee niet alleen leuk voor de gasten, maar ook een mooie manier om alles wat ik heb meegemaakt te bundelen.’

Het Nederlandse huttenboek.

